

Nam Quốc Sứ n Hà Nam Đ&# c&# ... Tuy&# t nhiên đ&# nh ph&# n t&# i Thiên th&#

T&# h&# i nh&# t&#i thích h&# c môn l&# ch s&#, và khi l&# n lên t&#i cũng thích đ&# c l&# ch s&. T&#i t&# ng t&# h&# i dân t&# c Hán t&# bao ngàn năm nay, đã t&# ng gây chi&# n tranh, đã thành công thôn tính đ&# h&# các n&# c lân bang, và v&# i chánh sách đ&# ng hóa các dân t&# c láng gi&# ng đ&# bi&# n thành n&# c Trung Hoa to l&# n, nh&# ng sao h&# đành ph&# i th&# t b&# i trong vi&# c đ&# ng hóa dân Vi&# t, m&# c đ&# u h&# đã đ&# h&# liên t&# c c&# ngàn năm. T&#i ng Vi&# t v&# n còn, văn hóa m&# c đ&# u b&# i nh h&# ng n&# ng n&# nh&# ng b&# n ch&# t Vi&# t v&# n t&# n t&# i hoàn toàn khác bi&# t v&# i Tàu, l&# i có văn t&# ch&# Nôm riêng bi&# t. Nh&# v&# y, dân t&# c Vi&# t ph&# i có m&# t b&# n l&# nh phi th&# ng h&# n ng&# i Tàu, có văn hóa cao h&# n Tàu nên không b&# đ&# ng hóa, và đ&# u y&# u nh&# ng không nhu nh&# c tr&# c k&# m&# nh nh&# Tàu.

Năm 222 tr&# c công nguyên (TCN), T&# n V&# ng Chính t&# c T&# n Th&# y Hoàng đ&# t đ&# c n&# c S&# và n&# c T&#, th&# ng nh&# t Trung Hoa. Năm sau (221 TCN) T&# n Th&# y Hoàng c&# 50 v&# n quân chia làm 5 đ&# o đánh vùng Lĩnh Nam. T&# ng ch&# huy là Đ&# Th&# chia làm ba đ&# ng, m&# t đ&# o quân đánh Đông Âu và Mân Vi&# t, hai đ&# o quân đánh Tây Âu và hai đ&# o quân đi đ&# ng thu&# đánh Nam Vi&# t. Nhà T&# n chi&# n th&# ng đ&# d&# ng, chi&# m đ&# t, đ&# t ra ba qu&# n Qu&# Lâm (mi&# n đông t&# nh Qu&# ng Tây); Nam H&# i (t&# nh Qu&# ng Đông) và T&# ng (mi&# n tây t&# nh Qu&# ng Tây và mi&# n nam Quý châu). Nh&# ng ph&# i m&# t 3 năm, nhà T&# n m&# i chi&# m đ&# c ph&# n đ&# t Nam Vi&# t, nh&# ng v&# n không bình đ&# nh đ&# c vùng đ&# t ph&# ng Nam này. Dân Bách Vi&# t không ch&# u hàng ph&# c. Hoài Nam T&# k&# l&# i cu&# c xâm l&# c c&# a nhà T&# n vào đ&# t Bách Vi&# t nh&# sau: “Ng&# i Vi&# t b&# tr&# n vào trong r&# ng, s&# ng chung v&# i c&# m thú, không ai ch&# u làm nô l&# cho ng&# i T&# n c&. H&# ch&# n nh&# ng ng&# i ki&# t hi&# t lên làm t&# ng, ban đêm ra đánh quân T&# n, đ&# i phá quân T&# n, th&#y ph&# i huy&# t ch&# y hàng m&# y ch&# c v&# n ng&# i và gi&# t đ&# c đô úy là Đ&# Th&#”. Có l&# đây là tr&# n chi&# n đ&# u tiên đ&# c ghi trong l&# ch s&, dân Vi&# t dùng du kích chi&# n và gi&# t đ&# c t&# ng ch&# huy c&# a nhà T&# n là Đ&# Th&. Đ&# đ&# ng hóa dân Bách Vi&# t, ngoài quân lính, nhà T&# n còn cho dân Tàu vào đ&# nh c&. H&# i h&# n c&# v&# i dân Bách Vi&# t. Tuy nhiên nh&# ng đ&# m dân quân T&# n này v&# n hoàn toàn b&# cô l&# p v&# i nhân dân đ&# a ph&# ng đ&# n n&# i năm 214 TCN, khi Tri&# u Đà đ&# c c&# vào làm ch&# c Úy qu&# n Nam H&# i đã ph&# i dâng bi&# u v&# tri&# u xin c&# p cho ba v&# n đàn bà góa ho&# c con gái ch&# a ch&# ng đ&# “may vá qu&# n áo cho quân s&”. Tri&# u đình nhà T&# n ch&# g&# i đ&# c có m&# t v&# n năm ngàn ng&# i.

Nhà s&# h&# c T&# Mã Thiên cũng đã t&# tình c&# nh kh&# n đ&# n c&# a quân T&# n nh&# sau: “Đ&# ng b&# y gi&# nhà T&# n &# phía B&# c thì m&# c h&# a v&# i ng&# i H&#, &# phía Nam thì m&# c h&# a v&# i ng&# i Vi&# t. Đ&#ng binh &# đ&# t vô đ&# ng, t&# n không đ&# c thoái cũng không đ&# c. Trong h&# n m&# i năm, đàn ông (quân T&# n) m&# c áo giáp, đàn bà ph&# i chuyên ch&#, kh&# không s&# ng n&# i. Ng&# i ta (quân T&# n) t&# th&# t c&# trên cây &# đ&# c đ&# ng, ng&# i ch&# t trông nhau”. Nh&# v&# y, m&# c đ&# u b&# đô h&#, ng&# i Vi&# t

Lời Dạy Của Tể Nhân

Tác Giả: Nguy&n Th& Kim-Thu
Thứ Tư:, 01 Tháng 8 Năm 2012 00:00

ngày x&a đã không ch&u h&p tác và làm tay sai cho quân T&n.

V&i tinh th&n b&t khu&t đó, chúng ta không ng&c nhiên khi th&y Hai Bà Tr&ng ch& trong th&i gian ng&n đã đánh chi&m 65 thành trì c&a gi&c.

*Bà Tr&ng quê & châu Phong
Gi&n ng& &i tham b&o thù ch&ng ch&ng quên
Ch&em n&ng m&t &i nguy&n
Ph&t c& n&ng & thay quy&n &ng quân
Ngàn Tây n&i áng phong tr&n
&m &m binh mã &i g&n Long Biên
H&ng qu&n nh& b&c chinh yên
Đu&i ngay Tô Đ&nh d&p yên biên thành
Đô k& đóng c&i Mê Linh
Lĩnh Nam riêng m&t tr&u đ&nh n&c ta.
(Đ&i Nam Qu&c S& Di&n Ca)*

Đúng v&y, Vi&t Nam là m&t qu&c gia đ&c l&p, có lãnh th& riêng bi&t, n&c Tàu không có lý do gì đ& xâm chi&m, nh& câu nói xác đ&nh qu&c gia n&c Vi&t c&a Lý Th&ng Ki&t:

*Nam Qu&c S&n Hà Nam Đ& c&
Tuy&t nhiên đ&nh ph&n &i Thiên th&
Nh& hà ngh&ch & lai xâm ph&m
Nh& đ&ng hành khan th& b&i h&.
(Lý Th&ng Ki&t)*

Lý Th&ng Ki&t (1019-1105)
hay các câu trong Bình Ngô Đ&i Cáo:

....
*Nh& n&c Đ&i Vi&t ta & tr&c,
V&n x&ng n&n v&n h&n đã lâu,
N&c non b& c&i đã chia,
Phong &c B&c Nam cũng khác;
T& Tr&u, Đ&nh, Lý, Tr&n; bao đ&i xây n&n đ&c &p;
Cùng Hán, Đ&ng, T&ng, Nguyên; m&i bên hùng c& m&t ph&ng;
Tuy m&nh y&u có lúc khác nhau,
Song hào k&t th&i nào cũng có.*

....
(Trích t& Bình Ngô Đ&i Cáo c&a Nguy&n Tr&i, b&n d&ch Ngô T&t T&).

Trong su&t chi&u dài l&ch s&, có lúc h&ng th&nh, có lúc suy vong, nh&ng lúc nào cũng có anh hùng n&i lên đánh tan quân Tàu, dành l&i đ&c l&p và b&o v& toàn v&n lãnh th&. T& tiên ta lúc nào cũng c&nh giác cái h&a xâm l&c c&a Tàu.

Vua Tr&n Nhân Tông (1258-1308) nh&c nh& con cháu muôn đ&i v& sau cái qu& quy&t và ý đ& thôn tính n&c ta c&a Tàu: "Các ng& &i ch& quên, chính n&c c& m&i làm nh&ng đ&iu b&y b&, trái đ&o. Vì r&ng h& cho mình cái quy&n nói m&t đ&ng làm m&t n&o. Cho nên cái ho& lâu đ&i c&a ta là ho& n&c Tàu. Ch& coi th&ng chuy&n v&n v&t n&y ra trên biên &i. Các vi&c trên, khi&n ta nghĩ t&i chuy&n khác l&n h&n. T&c là h& không tôn tr&ng biên gi&i qui &c. C& luôn luôn đ&t ra

Lời Dạy Của Tiên Nhân

Tác Giả: Nguy&#n Th& Kim-Thu
Thứ Tư, 01 Tháng 8 Năm 2012 00:00

nh&ng cái c& đ& tranh ch&p. Không thôn tính đ& c ta, thì g&m nh&m ta. H& g&m nh&m đ&t đ&i c&a ta, lâu đ&n h& s& bi&n giang san c&a ta t& cái t& đ&i b&ng thành cái t& chim ch&ch. V&y n&n các ng& i ph&i nh& l&i ta đ&n: " M&t t&c đ&t c&a ti&n nh&n đ& l&i, cũng không đ& c đ& l&t vào tay k& khác". Ta cũng đ& l&i nh&n nh& đó nh& m&t l&i di chúc cho muôn đ&i con cháu".

Vua Lê Thánh Tông năm 1473 cũng đ& l&i l&i nguy&n tr& c bá quan văn võ: "N&u ng& i đ&m m&t th& c sông, m&t t&c đ&t c&a Thái T& làm m&i cho gi&c thì ph&i t&i tru di". Đ&ng v&y, dân Vi&t không có khi&p nh& c tr& c c&ng b&o. H&y l&ng nghe l&i Bà Tr&i u &u (năm 218) nói cách đây 1800 năm "Tôi mu&n c&i c&n gió m&nh, đ&p làn sóng đ&, chém cá tr&ng kinh & Bi&n Đông, quét s&ch b& cõi đ& c&u dân ra kh&i n&i đ&m đ&i, ch& không th&m b&t ch& c ng& i đ&i cú i đ&u cong l&ng làm t&i thi&p ng& i ta" (Vi&t Nam S& L& c, Tr&n Tr&ng Kim). Đ&ng v&y, Bi&n Đông đã đ& c xác đ&nh thu&c l&nh h&i c&a n& c Vi&t t& 1800 năm nay. Bà Tr&i u

Lê L&i t&ng nói: "Làm trai sinh & trên đ&i, nên giúp n&n l&n, l&p công to, đ& ti&ng th&m muôn đ&i, ch& sao l&i ch&u bo bo làm đ&y t& ng& i" (Vi&t Nam S& L& c). Và, th& ch&t ch& không làm tay sai cho gi&c nh& câu nói c&a Tr&n Bình Tr&ng: "Ta th& làm qu& n& c Nam, ch& không th&m làm v&ng đ&t B&c. Ta đã b& b&t thì có m&t ch&t mà thôi, can gì mà ph&i h&i l&i thôi". Làm t&ng ph&i có b&n ph&n b&o v& qu&c gia, th& ch&t ch& không đ&u hàng "N&u b& h& mu&n hàng, xin hãy chém đ&u th&n tr& c đ&" c&a Tr&n H&ng Đ&o, hay " Đ&u tôi ch&a r&i xu&ng đ&t, xin b& h& đ&ng lo" c&a Tr&n Th& Đ& (Vi&t Nam S& L& c, Tr&n Tr&ng Kim).

Nhi&m v& bão v& t& qu&c không phân bi&t tu&i tác, th& hi&n qua s& quy&t tâm c&a các b& lão trong h&i ngh& Di&n H&ng, qua hành đ&ng c&m h&n gi&c Nguyên mà bóp nát trái cam c&a c&u bé Tr&n Qu&c To&n, và ngay c& c&u bé 3 tu&i Phù Đ&ng Thiên V&ng cũng v& n mình thành ng& i l&n đ& đ&i gi&c Ân ra ngoài b& c&i. H&y l&ng nghe vài đ&n trong "Bài H&ch T&ng S&" c&a H&ng-Đ&o V&ng Tr&n Qu&c Tu&n (1228–1300):

"Hu&ng chi, ta cùng các ng& i sinh ra ph&i th&i lo&n l&c, L&n lên g&p bu&i gian nan. L&n nhìn s&ng y đ&i l&i ngh&nh ngang ngoài đ&ng, U&n t&c l& i cú di&u mà l&ng nh& c tri&u đ&nh; Đ&m t&m thân d& chó mà kh&nh r& t& ph&. & m&nh H&t T&t Li&t mà đòi ng& c l&a đ& ph&ng s& lòng tham khôn cùng; Khoác hi&u Vân Nam V&ng mà h&ch b&c vàng, đ& vét ki&t c&a kho có h&n. Th&t khác nào đ&m th&t ném cho h& đ&i, tránh sao kh&i tai h&a v& sau.

Ta th&ng t&i b&a quên ăn, n&a đ&m v& g&i, Ru&t đau nh& c&t, n& c m&t đ&m đ&i; Ch& gi&n ch&a th& x& th&t, l&t da, ăn gan, u&ng máu quân thù; Đ&u cho Tr&m thân ta ph&i ngoài n&i c&, Ngh&n th&y ta b&c trong da ng&a, Cũng nguy&n xin làm.

Các ng& i & lâu đ& i tr&ng, n&m gi& binh quy&n, Không có m&c thì ta cho áo; Không có ăn thì ta cho c&m. Quan th&p thì ta th&ng t& c; L&c ít thì ta c&p l&ng. Đi th&y thì ta cho thuy&n; đi b& thì ta cho ng&a. Lâm tr&n m&c thì cùng nhau s&ng ch&t; Đ& c nh&n h& thì cùng nhau vui c& i. So v&i Công Kiên đ&i k& t&ng, Ng&t Lang đ&i ng& i ph& tá, nào có kém gì? Nay các ng& i Ng&i nhìn ch& nh& c mà không bi&t lo; Thân ch&u qu&c s& mà không bi&t th&n.

Làm t&ng tri&u đ&ng h&u quân man mà không bi&t t& c; Nghe nh& c thái th&ng đ&i y&n s&

ng&y mà không bi&t c&am. Có k& l&y vi&c ch&i gà làm vui; có k& l&y vi&c c& b&c làm thích. Có k& chăm lo v& n ru&ng đ& cung ph&ng gia đình; Có k& quy&n luy&n v& con đ& th&a lòng v& k&. Có k& tính đ&ng s&n nghi&p mà quên vi&c n&c; Có k& ham trò s&n b&n mà tr& vi&c quân. Có k& thích r&u ngon; có k& mê gi&ng nh&m. N&u b&t ch&t có gi&c Mông Thát tràn sang Thì c&a gà tr&ng không đ& đ&am th&ng áo giáp c&a gi&c; M&o c& b&c không đ& thi hành m&u l&c nhà binh. V&n ru&ng nhi&u không chu&c n&i t&m thân ngàn vàng; V& con b&n không ích gì cho vi&c quân qu&c. Ti&n c&a d&u l&m không mua đ&c đ&u gi&c; Chó săn tuy hay không đ&u i đ&c quân thù. Chén r&u ng&t ngon không làm gi&c say ch&t; Gi&ng hát réo r&t không làm gi&c đi&c tai. Lúc b&y gi& chúa tôi nhà ta đ&u b& b&t, đau xót bi&t ch&ng nào! Ch&ng nh&ng thái &p c&a ta không còn Mà b&ng l&c các ng&i i cũng thu&c v& tay k& khác; Ch&ng nh&ng gia quy&n c&a ta b& đ&u i Mà v& con các ng&i i cũng b& k& khác b&t đi; Ch&ng nh&ng xã t&c t& tông ta b& k& khác gi&y xéo Mà ph&n m& cha ông các ng&i i cũng b& k& khác b&i đào; Ch&ng nh&ng thân ta ki&p này ch&u nh&c đ&n trăm năm sau ti&ng nh& khôn r&a, tên x&u còn l&u, Mà gia thanh các ng&i i cũng không kh&i mang danh là t&ng b&i tr&n. Lúc b&y gi&, đ&u các ng&i i mu&n vui ch&i th&a thích, Ph&ng có đ&c ch&ng ?”.

“Vì sao v&y ? Gi&c Mông Thát v&i ta là k& thù không đ&u i tr&i chung, Mà các ng&i i c& đi&m nhiên không mu&n r&a nh&c, không lo tr& hung, l&i không đ&y quân sĩ, Ch&ng khác nào quay mũi giáo mà xin đ&u hàng, gi& tay không mà ch&u thua gi&c. N&u v&y, r&i đây, sau khi đ&p yên ngh&ch t&c, Đ& th&n mu&n đ&i, há còn m&t mũi nào đ&ng trong cõi tr&i che đ&t ch& này n&a ?”

Bài “H&ch ra tr&n” đêm 30 T&t (25-1-1789) c&a vua Quang Trung t&i gò Đ&ng Đa, tr&c khi t&n công Ng&c H&i:

- Đánh cho đ& dài tóc
- Đánh cho đ& đen răng
- Đánh cho nó chích luân b&t ph&n
- Đánh cho nó ph&n giáp b&t hoàn
- Đánh cho s& tri Nam qu&c anh hùng chi h&u ch&

V&i tinh th&n quy&t chí&n, quy&t th&ng ch&ng quân xâm l&c nhà Thanh, đ& gi& gìn b&n s&c văn hoá dân t&c Vi&t (tóc dài, răng đen c&a ng&i i Vi&t ngày x&a; còn ng&i i M&n Thanh thì tóc đuôi Sam, răng tr&ng), đánh cho quân đ&ch tan tành, và đ&c bi&t quan tr&ng nh&t là & câu cu&i, t&m d&ch là: “Đánh cho nó bi&t sông núi n&c Nam là có ch&”.

Vua Quang Trung Nguy&n Hu&

Đúng nh& câu “Tuy m&nh y&u có lúc khác nhau, Song hào ki&t th&i nào cũng có” trong Bình Ngô Đ&i Cáo, n&c ta có đ&a linh, nhân ki&t. N&c nào có ý đ&nh xâm l&c n&c Vi&t, h&y đ&c l&i l&ch s& các tr&n chi&n & i Chi Lăng c&a Lê L&i, hai tr&n B&ch Đ&ng Giang c&a Ngô Quy&n và Tr&n H&ng Đ&o, tr&n Đ&ng Đa c&a Quang Trung đ& kh&i chu&c n&i nh&c ph&i chui vào &ng đ&ng ch&y tr&n.

- H&y l&ng nghe “Bình Ngô Đ&i cáo”
- C&a Hàm T& b&t s&ng Toa Đô
- Sông B&ch Đ&ng gi&t t&i i Ô Mã

....
S& tàn ác c&a quân Tàu:
Quân cu&ng Minh th&à d& gây lo&n
B&n gian tà còn bán n&c c&u vinh

Lời Dạy Của Tiên Nhân

Tác Giả: Nguy&n Th& Kim-Thu
Thứ Tư: 01 Tháng 8 Năm 2012 00:00

N&ng dân đen trên ng&n l&a hung tàn
Vùi con đ& xu&ng đ& i h&m tại v&
Đ&i tr&i l&a dân đ& muôn ngàn k&
Gây thù k&t oán tr&i m&y m& i năm

....
Đ&c ác thay, trúc Nam S&n không ghi h&t t&i,
Đ& b&n thay, n&c Đông H&i không r&a s&ch mùi!

....
Và oanh li&t thay:
Ngày m& i tháng tám, tr&n Chi Lăng, L&u Thăng th&t th&
Ngày hai m& i, tr&n Mã Yên, L&u Thăng c&t đ& u
Ngày hăm lăm, bá đ&c L&ng Minh đ&i b&i đ& vong
Ngày hăm tám, th&ng th& Lý Khánh cùng k& đ& v&n.
Cu&i cùng toàn dân ta toàn th&ng, r&a s&ch đ&c cái nh&c m&t n&c ngàn năm:
Xã đ&c đ& đây v&ng b&n
Giang s&n đ& đây đ&i m&i
Cần khôn b& r&i đ&i thái
Nh&t nguy&t h&i r&i đ&i minh
Ngàn năm v&t nh&c nh& s&ch lâu
Muôn thu& n&n thái bình v&ng ch&c.

....
(Bình Ngô Đ&i Cáo c&a Nguy&n Tr&i, b&n d&ch Ngô T&t T&)
Tài li&u tham kh&o
Tr&n Tr&ng Kim (1971). Vi&t Nam S& L&c. B& Giáo D&c, Trung tâm h&c li&u xu&t b&n.
Lê M&nh Hùng (2007). Nhìn l&i S& Vi&t.T& h&p Xu&t b&n Mi&n Đông Hoa K&
Wikipedia. Tr&n Nhân Tông. http://vi.wikipedia.org/wiki/Tr%E1%BA%A7n_Nh%C3%A2n_T%C3%B4ng
Nguy&n Tr&i. Bình Ngô Đ&i Cáo. B&n d&ch Ngô T&t T&. http://vnthquan.net/truyen/truyen.asp_x?tid=2qtv3m3237n2n4nnn31n343tq83a3q3m3237nvn
Tr&n H&ng Đ&o. H&ch t&ng s&. B&n d&ch Ngô T&t
T&. http://en.wikipedia.org/wiki/H%E1%BB%8Bch_t%C6%B0%E1%BB%9Bng_s%C4%A9
Reading, 7/2012